

kan kende mine egne Tanker om denne § 7, og derom skal jeg sige, at jeg forlanger aldrig noget, uden at det er min alvorlige Mening, at jeg ønsker at faa det. Det ærede Medlem har en underlig Maade at betragte Jærnbaneanlæg paa. Det ærede Medlem udtrykker det nu saaledes, her ved dette Jærnbaneanlæg fra Slagelse til Børslev, at den Egn er dog vel ikke saaledes særlig trængende til Statsunderstøttelse; der er mange andre Egne, f. Eks. Hedegne, der ere meget mere trængende til Statsunderstøttelse, og derfor skulle de have det fremfor vedkommende Egn, som er en ret frugtbar Egn. Saaledes udtrykker det ærede Medlem det; men jeg kan ikke erkende Berettigelsen af denne Udtryksmaade, denne Tankegang, thi her er slet ikke Tale om vedkommende Egn, her er Tale om vedkommende Jærnbaneanlæg, om det er berettiget som Statsbaneanlæg, som gennemgaaende Bane. Dernæst er der Tale om, hvorvidt vedkommende Egn skal bidrage noget til dette Statsbaneanlæg. Men et derfra vidt forskelligt Synspunkt er det, naar man kommer til Jærnbaneanlæg i en Egn uuder Forhold, hvor man ikke anser det som Statsbane, altsaa ikke anser det gennemgaaende System for berettiget, og altsaa maa overlade Egnen selv at fremme Jærnbaneanlæg ved Tilskud fra Statens Side. Det er disse Tilskud fra Statens Side, som man har krævedes om i mange Aar, og som jeg gerne vilde have faste Principper for; det har det ærede Medlem ikke villet være med til.

Berg: Jeg skal ikke opholde Tinget ret længe. Det glæder mig at faa den Oplysning, at man andet Steds har været med til at slaa disse hemmelige Aftaler ihjel, som ikke vare komne ind i Betænkningen, men som var noget, der var erkendt fra alle Sider, om Tilskud til somme Egne af 25,000 Kr. pr. Mil, nemlig til de Egne, som derved umulig kunde faa nogen Bane i al Eviighed, hvis de da ikke skulde sælge af deres Ejendom og flytte fra Egnen og lade Banen ligge i en øde Egn; saa kunde den tilvebringes ved Tilskud, og 50,000 Kr. til andre, mindre daarligere Egne og 80,000 Kr. til Egne, som muligvis kunde skaffe det fornødne. En saadan Overenskomst for at fremme Jærnbanevesenet her i Landet har jeg aldrig — det siger jeg rent ud — kendt, undtagen i den Praksis, man her af og til har indført. Nej, jeg vil dog sige den ærede Minister, at den Betragtning er slet ikke saa underlig, at der bliver undersøgt for vedkommende Egn, hvilken Understøttelse den faar til sin Bane, og den ærede Minister maa tro, at det er en ganske populær Ud-

taelse at spørge om, hvorfor de derude skulle have en Statsunderstøttelse paa 500,000 Kr. pr. Mil, medens de andre Statsbaner, der skatte og skyldte baade personlig og i Penge til Regeringen, derunder Vejle By og Folk ad Heden til, kun skulle have en Statsunderstøttelse af 22,000 Kr. pr. Mil. Det er noget saa enfoldigt og fortaaeligt, at det ligger i alle Folks Betragtning; det kommer vi slet ikke bort fra, og det kommer den ærede Minister heller ikke bort fra ved at sige, at der har nu Staten bestemt, at det skal være en Statsbane, eller: Man har bestemt det. Men jeg siger: Man har ikke bestemt det, før Lovgivningsmagten sætter sit Stempel paa Ministerens Mening; for har man ikke gjort det. Jeg kan ikke skønne rettere angaaende dette, end at det langt fornuftigere vilde være at omdanne dette Lovforslag saaledes: Vi trænge til, lad mig sige 14 Mil Bane i Holbæk Amt og saa Punktum; dertil vil Staten anvende saa og saa meget, ligelig fordelt paa samtlige de Egne, som skulle have de 14 Mil Bane; saa maa Amtet i sin Helhed og Kommunerne i deres Helhed og de private i øvrigt skaffe Resten. Helst maatte det blive en Amtsbane med Tilskud fra Staten. Den vilde da gaa ind under den Betragtning, som jeg tidligere har søgt at gøre gældende, at naar man nu har endt Hovedaaren, Statslandevejen — det vil sige her Jærnvejene — saa komme vi til noget, der hedder Amts-Jærnvejene, og vi kunne ogsaa komme til noget, som hedder Sogne-Jærnveje. Saa kom vi her til Amtsjærnveje, og saa vilde det som sagt blive ligelig fordelt. Men hvis Ministeren vil gaa videre, kunde han sige: Eller ogsaa paatager Staten sig at anlægge disse Baner, det behøver ikke at være efter samme System, paaringen Maade. Ministeren har noget mere til den ene end til den anden, men det kan være begrundet i Forholdene, Driften kan være nogenlunde forskellig efter Forholdene, men Anlægget der forlanger Ministeren og siger: Saa og saa meget vil det koste, og dette skal Amtet, Bjerne og Sognene indbetale i Statskassen, og det skulle de forpligte sig til, inden nogen af disse Baner, enten det nu bliver 2 eller 3, paabegyndes. De skulle indbetale det pro rata efter som Baneanlægene stride frem; saa bliver der Ræson i det og Retfærdighed lige overfor Statstilskudets Anvendelse i denne Del af Landet ogsaa med Hensyn til Amtskommunernes og Sognekommunernes Anvendelse af Pengene i Amtet. De forfordele ikke saaledes deres Beboere, som de gøre mange Steder, og som Staten har vænnet dem til efter den Maade,